

ת"פ 35648/04/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד ל.ב.א.ד

בית משפט השלום בבאר שבע

ד' תשרי תשפ"ג
29 ספטמבר 2022

ת"פ 35648-04-22 מדינת ישראל נ' ד'(עציר)

לפני המאשימה
כב' השופט רון סולקין
מדינת ישראל - תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד עדי יזרעאלי

נגד
הנאשם
ל.ב.א.ד (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד תאמר אסאדי ועו"ד סמי פרטיאלי

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- תקיפת בת זוג, בניגוד לסעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג), בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק;
- היזק לרכוש במזיד, בניגוד לסעיף 452 לחוק.

אישום ראשון

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו הנאשם והגב' ש.א.ד (להלן: "המתלוננת") נשואים זה לזה ולהם חמישה ילדים משותפים, בהם הקטין י.ד. (להלן: "הקטין").

במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם, המתלוננת והקטין מתגוררים ברח' XXXX, XXXX (להלן: "הבית").

בתאריך 17.04.22 בשעה 16:20 או סמוך לכך, בעת שהיו בבית, נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, במסגרתו ביקשה המתלוננת מהנאשם שיאזין להסכת (פודקאסט) בטלפון הנייד שלה (להלן: "הטלפון").

באותן הנסיבות, התעצבן הנאשם על המתלוננת ואמר לה שיגרש אותה. מיד לאחר מכן, תפס הנאשם את הטלפון ודפק אותו בחוזקה על השולחן עד שנשבר.

מיד לאחר מכן, התקרב הנאשם למתלוננת ונעמד צמוד אליה. בידו האחת אחז הנאשם בפניה של המתלוננת ובידו השנייה אחז בראשה. המתלוננת ניסתה להשתחרר מאחיזתו של הנאשם כשתפסה את פניו של הנאשם אולם ללא הצלחה ואז סטר הנאשם בפניה של המתלוננת.

אישום שני

בתאריך 16.04.22 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בעת שהיו בבית, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בידה, מאחר שלא היה מעוניין שתשוחח עמו.

כתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת המטומות בשתי ידיה.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן (ת/1), והנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות שבכתב האישום המתוקן.

ההגנה הודיעה, כי אינה עותרת להפניית הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים, אך הצדדים עתרו לדחיית מועד שמיעת פרשת העונש לצורך היערכות לטיעונים.

בדיון שלאחר מכן, נשמעה פרשת העונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

· גיליון רישום פלילי (ת/2) - לחובת הנאשם הרשעות במספר עבירות, אשר חלקן חוזרות על עצמן, בהן, איומים,

תקיפה סתם בן זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג), תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, החזקת סמים לצריכה עצמית, חבלה על ידי שניים או יותר, נשיאת סכין למטרה לא כשרה, נסיון לסחר בסמים מסוכנים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בגין חלק מהרשעותיו, ריצה הנאשם עונשי מאסר בפועל;

· כתב אישום מתוקן בתיק ת"פ 50434-05-14 (ת/3) - הנאשם הורשע בתקיפת רעייתו, בכך ששפך עליה בקבוק יין ואחז בידה הימנית בחוזקה. לאחר מכן אף איים עליה;

· כתב אישום מתוקן בתיק ת"פ 24755-09-15 (ת/4) - הנאשם הורשע בתקיפת רעייתו, בכך שהשליך לעברה נעל אשר פגעה בה ברגלה ונעל נוספת אשר לא פגעה בה. לאחר מכן, איים עליה הנאשם באומרו "היום יהיה פה אסון";

· כתב אישום מתוקן בתיק ת"פ 7233-07-18 (ת/5) - הנאשם הורשע בתקיפת רעייתו, בכך שחבט עם ידו על פניה. לאחר שאמרה לו המתלוננת, כי בכוונתה להתלונן נגדו במשטרה, תקף אותה פעם נוספת בכך שדחף אותה לעבר הקיר. לאחר מכן, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה שאם היא לא תשב בשקט, הוא לא יודע מה הוא יעשה לה.

ההגנה הגישה, לענין העונש, תלונה במשטרה, אשר הוגשה נגד המתלוננת, על ידי ל.ד. (על פי הנטען - בתו של הנאשם), בגין עבירת איומים (נ/1). עם זאת, אין פירוט אודות תוכן התלונה או גורלה.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/6) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של שלמות גופה של המתלוננת; בטחונה האישי; כבודה; חירותה ושלוות נפשה; וכן פגע בשלמות התא המשפחתי.

התביעה טענה, כי אלימות נגד נשים הפכה למגפה של ממש, עליה אנו שומעים חדשות לבקרים.

התביעה טענה, כי הנאשם הפגין אלימות כלפי המתלוננת ושבר את הטלפון שלה ללא כל סיבה.

התביעה הפנתה להרשעותיו הקודמות של הנאשם, בהן, מספר הרשעות בעבירות אלימות ואיומים כלפי המתלוננת, והנאשם אינו מפנים את חומרת מעשיו או מורתע מעונשים שהוטלו עליו בעבר.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 7 ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה; להטיל עליו מאסר מותנה ארוך ומרתיע; קנס כספי; התחייבות להימנע מעבירה; פיצוי למתלוננת.

ההגנה טענה, כי מדובר באירוע ברף הנמוך של אלימות, מבלי להמעיט בחומרת המעשים.

ההגנה טענה, כי אין מדובר בתקיפה נטו, אלא ויכוח קולני שהתגלע בין בני הזוג, על רקע דרישת המתלוננת מהנאשם לנתק קשר עם ילדיו מנישואיו הקודמים.

ההגנה טענה, כי המתלוננת איימה על בתו של הנאשם מנישואיו הקודמים.

ההגנה טענה, כי הנאשם לא מתכוון לחזור לביתו כיוון שמאס בריבים עם המתלוננת.

ההגנה טענה, כי עוד טרם אירועי כתב האישום עזב הנאשם את הבית, אך חזר אליו לאחר בקשות המתלוננת.

ההגנה טענה, כי הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2018 (אם כי יצוין, שהנאשם נדון שם למאסר בפועל בן 7 חודשים).

ההגנה ביקשה ליתן משקל להודאתו של הנאשם באשמה, הגם שהיא סבורה שהיה מקום לנהל הוכחות, על מנת לחסוך צער ממשפחתו.

ההגנה עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

ההגנה עתרה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, כחמישה חודשים, ולאפשר לו לשוב לקשר עם ילדיו ולנתק קשרים שצריך לנתק.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא והמתלוננת החליטו להתגרש, וילדיהם יהיו במשמורת משותפת.

שני הצדדים הסכימו, כי המאסר המותנה מהרשעתו האחרונה של הנאשם אינו בר הפעלה במקרה דנן לאור מועד שחרורו של הנאשם ממאסרו, שעל פי הנתען, היה בחודש פברואר 2019.

אלימות במשפחה היא תופעה מכוערת וחמורה. יש בה משום פגיעה בשלמות התא המשפחתי, שהוא המקום בו אמור אדם להרגיש הבטוח ביותר. כמו כן, יש בה ניצול של פערי כח בין הצדדים.

ראו לענין זה פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 6758/07 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים)[פורסם בנבו]:

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפיה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.

(ההדגשות אינן במקור).

עוד ראו רע"פ 8279/08 **חג'אזי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו]:

תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר.

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת:

- עפ"ג 33615-05-13 **ג' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע בעבירות של תקיפת סתם בת זוג, ניסיון תקיפת בת זוג ואיומים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 20 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה אושר בבית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור פלילי.
- ת"פ 33499-12-19 **מדינת ישראל נ' אוחיין** - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג ואיומים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 37554-07-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 33543-02-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם כלפי בת זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 4 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

אכן, צודקת ההגנה, כי בפסיקה קיים מנעד ענישה רחב.

עם זאת, מדיניות הענישה הנוהגת היא שיקול אחד מבין השיקולים אותם שוקל בית המשפט בבואו לקבוע את מתחם הענישה ההולם בנסיבות המקרה.

בעת קביעת מתחם הענישה, יקח בחשבון בית המשפט את נסיבות ביצוע העבירה, משך ההתנהגות העבריינית, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, וכן, שיקולים נוספים.

כתב האישום מגולל שני אירועים, אשר התרחשו יום אחר יום.

באירוע הראשון (האישום השני בכתב האישום המתוקן), סירב הנאשם לשוחח עם המתלוננת וכתוצאה מכך שאחז בידיה בחוזקה, נגרמו לה המטומות בידיים.

באירוע השני, סירב הנאשם להאזין לפודקאסט בטלפון הנייד של המתלוננת, השניים התווכחו על כך, והנאשם דפק את הטלפון על השולחן, כך שנשבר. בנוסף, איים הנאשם על המתלוננת שהוא יגרש אותה וסטר בפניה.

הנאשם פגע בשלמות גופה של המתלוננת, תחושת הבטחון והכבוד שלה וכן פגע בשלמות התא המשפחתי.

בנסיבות האמורות, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

הנאשם ניצל פערי הכוחות בינו לבין המתלוננת, אשתו ואם ילדיו.

על אף שנסיבות העבירה כאן אינן ברף חומרה גבוהה, הרי עולה מכתבי האישום הקודמים שהוגשו מטעם התביעה (ת/3 -

ת/5), כי אין זו הפעם הראשונה בה נוקט הנאשם באלימות כלפי אותה מתלוננת.

כמות ההרשעות הדומות מלמדת, כי לנאשם דפוסים אלימים. היות שההגנה נמנעה מלעתור להפניית הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים, אף אין בנמצא נתון כלשהו המלמד על צמצום הסיכון לעתיד.

הימשכותה של ההתנהגות האלימה, בוודאי, גרמה וגורמת נזקים של ממש למתלוננת, הן בתחום הנפשי; הן מבחינת הפגיעה בכבודה כאשה וכאדם; ובמקרה הנוכחי - גם נזק רכוש לא קל, כאשר הנאשם שבר מכשיר טלפון נייד שהיה בבעלותה. העידנא - מכשיר כזה מכיל בתוכו נתונים רבים; פרטי אנשי קשר; תמונות וסרטונים מאירועים ומנקודות ציון שונות בחיי אדם; הריסת מכשיר שכזה היא בעלת פוטנציאל פגיעה משמעותי בשגרת חייו של כל אדם ובאוריינטציה שלו. הריסת המכשיר אף מוסיפה לפגיעה בכבודה של המתלוננת.

לכל אלה יש להוסיף, כי אפילו בדברו האחרון - נמנע הנאשם מלהביע חרטה וכל שציין היה, כי בכוונתו להתגרש. אף בטיעוני הסניגור (שמסקפים את עמדת הנאשם) נעשה נסיון להטיל האחריות למעשים על המתלוננת, נסיון שלא היה לו מקום.

אם תילקח נסיבה כלשהי לזכות הנאשם - תהיה זו הודאתו באשמה, שיש בה בבחינת נטילת אחריות מסוים על מעשיו.

בשקלול הנסיבות, תוך מתן משקל משמעותי להרשעותיו הקודמות של הנאשם, שהן מאותו הסוג ממש, ובגין אותה מערכת יחסים - מוצא בית המשפט למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני של המתחם, אך לא בתחתית ממש.

כמובן, יוטל מאסר מותנה, לבל ישוב הנאשם לסורו וינהג באלימות.

בנוסף, יוטל על הנאשם פיצוי למתלוננת, אשר יהווה הכרה בסבל שנגרם לה ואף יאפשר הטבה מסוימת של הנזק שנגרם לה.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בראיות שהוגשו לענין העונש; עיין בפסיקה שהוגשה; ושמע דברו האחרון של הנאשם - גוזר על הנאשם העונשים כדלקמן:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, בתיק זה בלבד, בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', כנגד מי שהוא בן משפחה,

עמוד 7

כהגדרתו בסעיף 1 (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', כנגד מי שאינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1 (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;

ה. פיצוי לנפגעת העבירה, רעיית הנאשם - המתלוננת, ע.ת.1 בכתב האישום המתוקן, בסך 3,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 01.02.23.

הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.